

Lovforslag nr. L 57. Fremsat den 16. januar 1991 af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt)

Forslag

til

Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande

§ 1. Denne lov finder anvendelse på lovregulerede erhverv, der er omfattet af De Europæiske Fællesskabers direktiver om indførelse af generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende uddannelser.

Stk. 2. Loven finder tillige anvendelse på lovregulerede erhverv, der er omfattet af aftaler, indgået af de nordiske landes regeringer om indførelse af generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende uddannelser.

§ 2. Statsborgere i De Europæiske Fællesskaber, som opfylder betingelserne i de direktiver, der er omfattet af § 1, stk. 1, samt statsborgere i de nordiske lande, som opfylder betingelserne i de aftaler, der er omfattet af § 1, stk. 2, har adgang til at udøve et lovreguleret erhverv her i landet som selvstændig eller lønmodtager på samme vilkår, som gælder for danske statsborgere.

§ 3. Den myndighed, der administrerer det pågældende lovregulerede erhverv (den kompetente myndighed), påser, om de betingelser, der er nævnt i § 2 for at udøve erhvervet, er opfyldt.

§ 4. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen koordinerer gennemførelse og administration af de direktiver og aftaler, der er omfattet af § 1.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelser som koordinerende myndighed kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 5. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af de direktiver og aftaler, der er omfattet af § 1.

Stk. 2. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyr for ansøgning om adgang til erhvervsudøvelse her i landet.

§ 6. Ansøgeren kan pålægges betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af egnedhedsprøve eller supplerende uddannelse. Betalingens størrelse må ikke overstige de beløb, som opkræves i forbindelse med gennemførelse af undervisning, eksamination m.v. på det pågældende område. Betalingen fastsættes og opkræves af den myndighed, der forestår gennemførelse af undervisning, eksamination m.v.

§ 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og den kompetente myndighed kan hos ansøgeren forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til en ansøgning om adgang til erhvervsudøvelse her i landet.

§ 8. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

§ 9. § 1, stk. 1, gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Formål

1. Lovforslaget er en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat den 10. oktober 1990. Industriministerens fremsættelsestale er optrykt i Folketings-tidende 1990/91, sp. 472-474. Lovforslaget var til 1. behandling den 25. oktober 1990, jf. Folketingstiden-de 1990/91, sp. 1085-1092, men nåede ikke at blive færdigbehandlet på grund af valget, som blev udskre- vet den 22. november 1990. Lovforslaget er identisk med forslaget fra oktober 1990 bortset fra ikrafttræ- delsestidspunktet. Ifølge det oprindelige forslag skul- le loven træde i kraft 1. januar 1991, idet det direktiv, som søges gennemført med lovforslaget, jf. nedenfor, skal være indarbejdet i national lovgivning senest 4. januar 1991. I stedet foreslås loven nu at træde i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Formålet med lovforslaget er dels at gennemføre EF-direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbevis- er for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst 3 års varighed, dels at skabe hjemmel til at gennemføre tilsvarende generelle ord- ninger, som er under udarbejdelse i EF og under Nordisk Ministerråd.

Disse ordninger tilsigter at fremme den frie bevæ- gelighed inden for henholdsvis EF og Norden for borgere, som ønsker at udøve deres erhverv enten som selvstændig eller lønmodtager i et andet land end der, hvor de pågældende har opnået deres er- hvervsmæssige kvalifikationer.

2. I EF forhandles for tiden et direktivforslag om en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de øvrige erhvervskompetencegivende uddannelser. Forslaget, som skal supplere direktiv 89/48/EØF, forventes vedtaget i 1991. Nordisk Ministerråd (sam- arbejdsministrene) vedtog den 29. august 1990 en lig- nende ordning, der skal gælde for statsborgere i de nordiske lande. Aftalen er undertegnet den 24. okto- ber 1990. Endvidere forberedes under Nordisk Mini- sterråd en ordning, som bygger på det direktivfor- slag, der skal supplere direktiv 89/48/EØF.

Da samtlige ordninger er administrativt tæt for- bundne, anses det for mest hensigtsmæssigt allerede ved vedtagelsen af lovforslaget at skabe hjemmel til at gennemføre de foreslåede ordninger.

3. Med vedtagelse af direktiv 89/48/EØF har EF forladt den hidtidige sektorvise harmonisering af de enkelte uddannelser.

De sektordirektiver, som hidtil er vedtaget i EF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, angår konkrete erhverv fortrinsvis på sundhedsområdet, hvor uddannelse og uddannelsestid er harmoniseret i de enkelte direktiver. Adgang til at udøve et af disse erhverv i en anden medlemsstat forudsætter en ud- dannelse i overensstemmelse med det pågældende sektordirektiv. For disse erhverv gælder direktiv 89/48/EØF ikke.

4. For danske statsborgere betyder gennemførelsen af de generelle ordninger, ligesom de allerede vedtagne sektordirektiver om gensidig anerkendelse af ek- samensbeviser, lettere adgang til at udøve et erhverv i et andet EF-land eller i et af de nordiske lande. Antal- let af udenlandske ansøgere, som ønsker adgang til erhvervsudøvelse her i landet på grundlag af lovfor- slaget, forventes ikke at give anledning til problemer.

5. Gennemførelse og administration af de enkelte ordninger, som lovforslaget omfatter, foreslås at ske gennem bemyndigelse til Erhvervs- og Selskabssty- relsen, som for hver ordning fastsætter de administra- tive forskrifter i forbindelse med gennemførelsen af ordningen. Det er herved en forudsætning, at gen- nemførelsen af de kommende forslag på samme måde, som det har været tilfældet med det vedtagne di- rektiv, sker i nær kontakt med de berørte myndighe- der og organisationer, herunder DA og LO samt FTF og AC.

II. Direktiv 89/48/EØF

1. Direktivet omfatter alene lovregulerede erhverv i medlemsstaterne. I henhold til art. 1 er der tale om lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, når der en-

ten direkte eller indirekte ifølge love eller administrative bestemmelser kræves et eksamensbevis for at optage eller udøve denne virksomhed. Som eksempler på lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed kan nævnes statslige autorisationsordninger, virksomhed under beskyttede faglige titler og erhvervsmæssig virksomhed inden for sundhedssektoren, hvor refusion via sygesikringen er betinget af et bestemt eksamensbevis. Under drøftelserne i EF om direktivet har det været forudsat, at regulering ved kollektive overenskomster ikke omfattes af begrebet lovreguleret erhvervsmæssig virksomhed, idet såanne overenskomster alene regulerer lønmæssige forhold og ikke adgang til at udøve et erhverv.

2. Da direktivet alene omfatter lovregulerede erhverv, vil anvendelsesområdet i Danmark være forholdsvist begrænset. Der vil fortrinsvis være tale om visse liberale erhverv, herunder advokater, revisorer, translatoer, tolke, dispachører, kiropraktorer, fysioterapeuter m.v. Ligeledes vil visse erhverv inden for den offentlige sektor være omfattet, såsom adjunkt, lektor, folkeskolelærer, biblioteksleder m.v.

Den uddannelsesmæssige afgrænsning af direktivets anvendelsesområde er foretaget af undervisningsministeren på grundlag af en traditionel inddeling af de videregående uddannelser, suppleret med en vis hensyntagen til de andre medlemslandes afgrænsning.

3. Med eksamensbevis sidestilles i art. 1 certifikat eller andet kvalifikationsbevis, der ligesom eksamensbeviset skal være udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat. Af beviset skal fremgå, at indehaveren med positivt resultat har gennemgået en uddannelse efter studentereksamen eller eksamen på tilsvarende niveau (post-gymnasial uddannelse) af mindst 3 års varighed eller af tilsvarende varighed på deltid ved et universitet eller en anden højere læreanstalt eller ved en anden uddannelsesinstitution med samme uddannelsesniveau. I de tilfælde, hvor der ud over den post-gymnasiale uddannelse kræves en erhvervsmæssig uddannelse, skal denne være gennemgået med et positivt resultat. Desuden skal det fremgå af beviset, at indehaveren besidder de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er påkrævet for at få adgang til at udøve det lovregulerede erhverv i den pågældende medlemsstat. Såfremt et eksamensbevis er udstedt i et tredieland, skal den medlemsstat, som har anerkendt eksamensbeviset, attestere, at indehaveren har en erhvervs erfaring af mindst 3 års varighed.

4. Såfremt en ansøger er i besiddelse af et eksamensbevis, som opfylder direktivets betingelser, kan

et værtsland, som kræver fremlæggelse af et eksamensbevis for optagelse eller udøvelse af et bestemt lovreguleret erhverv, ikke under henvisning til ansøgerens manglende kvalifikationer nægte den pågældende adgang til at udøve det lovregulerede erhverv på samme vilkår som egne statsborgere. Art. 3 åbner under visse nærmere betingelser mulighed for, at ansøgere, som kommer fra medlemslande, hvor erhvervet ikke er lovreguleret, kan udøve deres erhverv i værtslandet.

5. Såfremt der er væsentlige forskelle i de uddannelseskra, som værtslandet stiller i forhold til de kvalifikationer, som ansøgeren har, kan der i henhold til art. 4 stilles supplerende krav enten om dokumentation for erfaring eller om prøvetid eller egnethedsprøve. Valget mellem prøvetid og egnethedsprøve overlades til ansøgeren, medmindre det er nødvendigt at have nøje kendskab til national ret for at udøve det pågældende erhverv. Art. 4 indeholder en række begrænsninger for, i hvilket omfang det kan kræves, at en ansøger gennemfører prøvetid eller egnethedsprøve, idet direktivets udgangspunkt af hensyn til den frie bevægelighed er, at supplerende krav bør være en undtagelse.

EF-borgere, som får adgang til at udøve et lovreguleret erhverv, har ifølge art. 7 ret til at benytte den faglige titel, som anvendes i værtslandet eller hjemlandets eller seneste opholdslands retsmæssige titel og eventuelt en forkortelse heraf på det pågældende lands sprog.

6. Direktivet forudsætter, at der enten findes eller etableres nationale kompetente myndigheder, som behandler ansøgninger om adgang til erhvervsudøvelse. Af hensyn til en ensartet gennemførelse af direktivet i forhold til de berørte erhverv har Kommissionen nedsat en koordinationsgruppe, som skal behandle problemer i forbindelse med administrationen af direktivet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen deltager som dansk koordinerende myndighed.

III. Fremtidige ordninger

1. Der foregår i EF forhandlinger om et direktivforslag, som skal supplere det vedtagne direktiv 89/48/EØF. Kommissionen har for nylig fremsat et ændringsforslag hertil på grundlag af EF-Parlamentets udtalelse. De erhverv, som er omhandlet i forslaget, bygger på erhvervskompetencegivende uddannelser, som ikke er omfattet af direktiv 89/48/EØF, herunder specielt erhvervsuddannelserne. Forslaget forventes derfor at omfatte flere erhverv i Danmark end direktiv 89/48/EØF. Det supplerende direktiv forventes at træde i kraft i 1992. Samtlige lovregulere-

de erhverv skulle herefter være omfattet af en af de generelle EF-ordninger.

2. Den nordiske aftale om en generel ordning om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser bygger på principperne i direktiv 89/48/EØF. Der er imidlertid ingen sammenknytning mellem de to ordninger, og det er derfor ikke muligt for f.eks. nordiske statsborgere at udnytte EF-direktivet. Den nordiske aftale forventes at træde i kraft i midten af 1991.

Det må endvidere forventes, at der under Nordisk Ministerråd vil blive igangsat et arbejde om en supplerende ordning. Det er endnu ikke muligt at angive omfanget af en sådan ordning eller tidspunktet for ordningens ikrafttræden.

IV. Administration af ordningerne

1. Direktiv 89/48/EØF forudsætter, at medlemsstaterne selv fastsætter den nærmere administrative procedure for, hvorledes adgangen til at udøve et erhverv på grundlag af direktivets bestemmelser gennemføres i praksis. Tilsvarende procedurer forventes indeholdt i de fremtidige ordninger. Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fastsætter de nærmere regler med henblik på opfyldelsen heraf, jf. § 5.

For så vidt angår ordningen i direktiv 89/48/EØF påtænkes de administrative forskrifter at indeholde de bestemmelser, som er nødvendige, for at udenlandske ansøgere kan indgive ansøgning om erhvervsudøvelse i Danmark. Selve behandlingen af ansøgningerne skal finde sted på grundlag af direktivet. Da direktivets bestemmelser i vidt omfang er rettet til myndighederne, og bestemmelserne i øvrigt er tilstrækkeligt præcise omend vanskeligt tilgængelige, findes det mest hensigtsmæssigt at optage direktivet som en del af forskrifterne. Herved lettes den administrative gennemførelse af direktivet, samtidig med at risiko for fortolkningstvivl i forbindelse med gennemførelsen mindskes.

2. Af hensyn til udenlandske ansøgere er det af EF-medlemslandene fundet mest hensigtsmæssigt, at ansøgninger indsendes til en central myndighed i de enkelte lande. Da Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal fungere som koordinerende myndighed, vil det være naturligt, at ansøgninger indsendes hertil. Det vil tillige lette det rapporteringsarbejde til Kommissionen, som er forudsat i art. 11 i direktiv 89/48/EØF. Der henvises herom til bemærkningerne til § 4.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen varetager endvidere det koordinerende arbejde i forhold til de danske myndigheder, der skal foretage behandlingen af ansøgninger fra udlændinge om at optage eller udøve erhverv her i landet (de kompetente myndigheder).

For så vidt angår behandlingen af ansøgninger efter direktiv 89/48/EØF vil de kompetente myndigheder være identiske med de myndigheder, der allerede i dag behandler ansøgninger om adgang til erhvervsudøvelse i Danmark. For de kommende ordninger forventes behandlingen ligeledes at finde sted ved de myndigheder, som i dag er kompetente.

3. For ansøgningerne kan fastsættes et gebyr, som indbetales til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. I øvrigt kan særlig betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af egnethedsprøve eller supplerende uddannelse fastsættes og opkræves af de myndigheder, der forestår gennemførelsen heraf.

V. Virkning for andre love

Bestemmelser i eksisterende love, bekendtgørelser m.v. om dansk indfødsret eller krav om dansk eksamensbevis eller lignende, kan være i strid med direktiv 89/48/EØF eller med andre regler i EF-retten. Dansk lovgivning indeholder imidlertid nu kun få bestemmelser af denne art. En ændring af de pågældende love, bekendtgørelser m.v. forestås af de respektive myndigheder.

VI. Administrative og økonomiske konsekvenser

Vedtagelse af lovforslaget forventes kun at medføre mindre administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Det forventede personaleforbrug i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil som udgangspunkt udgøre ca. 0,5 årsværk. Samtidig må der i takt med ordningernes gennemførelse forventes en mindre forøgelse i det samlede personaleforbrug hos de myndigheder, som behandler ansøgninger om erhvervsudøvelse her i landet. Merudgifterne forudsættes afholdt inden for de enkelte ministeriers lønsums- og budgetteringsrammer.

VII. Høring af offentlige myndigheder og organisationer

1. Udkast til lovforslag om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark for statsborgere i De Europæiske Fællesskaber og de nordiske lande er på grund af ordningernes komplekse karakter udarbejdet af en tværministeriel arbejdsgruppe med repræsentanter fra Industriministeriet og Undervisningsministeriet samt i et vist omfang repræsentanter fra andre ministerier. Repræsentanter for de omhandlede ministerier har i det omfang, det har været relevant, tillige deltaget i koordinationsgruppemøder i EF. Arbejdet har være koordineret af Industriministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Også i forbin-

delse med forhandlingen af de øvrige aftaler og direktivforslag er der nedsat tværministerielle arbejdsgrupper. For så vidt angår det supplerende direktivforslag deltager Arbejdsministeriet fast i arbejdsgruppen.

2. Lovforslaget har været forelagt følgende myndigheder og organisationer til udtalelse:

Arbejdsministeriet
 Boligministeriet
 Energiministeriet
 Finansministeriet
 Fiskeriministeriet
 Forsvarsministeriet
 Indenrigsministeriet
 Justitsministeriet
 Kirkeministeriet
 Kulturministeriet
 Landbrugsministeriet
 Miljøministeriet
 Skatteministeriet
 Socialministeriet
 Statsministeriet
 Trafik- og Kommunikationsministeriet
 Udenrigsministeriet
 Undervisningsministeriet
 Økonomiministeriet
 Nordisk Ministerråd
 Akademikernes Centralorganisation
 Dansk Arbejdsgiverforening
 Erhvervs sprogligt Forbund
 Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd
 Landsorganisationen i Danmark
 Liberale Erhvervs Råd

Endvidere har ovennævnte myndigheder og organisationer haft adgang til at fremsætte bemærkninger i forbindelse med overvejelserne om de administrative gennemførelsesforskrifter vedrørende direktiv 89/48/EØF.

3. Industriministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, agter også efter lovforslagets vedtagelse at opretholde kontakt til de berørte myndigheder og organisationer i det omfang, arbejdet som koordinator tilsiger dette.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

§ 1 fastslår, at lovforslaget omfatter lovregulerede erhverv, der er omfattet af direktiv 89/48/EØF samt tilsvarende ordninger, som vedtages i EF og af de nordiske landes regeringer, om indførelse af generelle ordninger for gensidig anerkendelse af eksamens-

beviser for erhvervskompetencegivende uddannelser. Om disse ordninger henvises til de almindelige bemærkninger II og III.

For så vidt angår erhverv, der ikke er lovreguleret, gælder de eksisterende bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed og adgangen til at etablere sig i EF og de nordiske lande. Hertil kommer i EF og de nordiske lande de særlige direktiver og aftaler om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, som på de enkelte områder f.eks. sundhedsområdet medvirker til at lette adgangen til erhvervsudøvelse. I det omfang disse særordninger omfatter lovregulerede erhverv, som f.eks. læge og apoteker, skal kravene i medfør af disse ordninger opfyldes.

Til § 2

§ 2 indeholder de nærmere betingelser for at få adgang til erhvervsudøvelse her i landet. Hertil kræves statsborgerskab enten i EF eller i et af de nordiske lande. Desuden kræves, at de pågældende opfylder kravene i de EF-direktiver eller nordiske aftaler, som er nævnt i § 1. Om bestemmelserne i direktiv 89/48/EØF henvises til de almindelige bemærkninger II. Endvidere fastslås det i § 2, at adgang til erhvervsudøvelse skal ske på samme vilkår, som gælder for danske statsborgere. Gælder der f.eks. særlige alderskrav for udøvelse af erhvervet her i landet, eller stilles der krav om betaling for autorisation el.lign., må en ansøger fra et andet land ligeledes opfylde disse krav.

Danske statsborgere, der har opnået deres erhvervs kvalifikationer i et andet EF-land eller i et af de nordiske lande, vil være omfattet af bestemmelsen i § 2.

Det vil formentlig være i strid med de hensyn, der ligger bag vedtagelsen af de generelle ordninger, at afvise en ansøger, fordi den pågældende ikke har kendskab til det danske sprog, medmindre kendskab hertil er en klar forudsætning for udøvelse af erhvervet, f.eks. som folkeskolelærer.

Adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv gælder både erhvervsudøvelse som selvstændig og som lønmodtager. Med hensyn til de erhverv, som forventes omfattet, henvises til de almindelige bemærkninger II, afsnit 2.

Til § 3

Som et vigtigt led i den danske administrative procedure for behandling af udenlandske ansøgninger foreslås i § 3, at de myndigheder, der allerede i dag foretager behandling af ansøgninger om adgang til at optage eller udøve erhverv her i landet, de kompetente myndigheder, skal påse, om betingelserne for er-

F. t. l. vedr. udøvelse af visse erhverv i Danmark

hvervsudøvelse i henhold til lovforslaget er opfyldt. Med vedtagelse af lovforslaget etableres derfor ikke nye administrative organer. Som eksempel på kompetente myndigheder i relation til direktiv 89/48/EØF kan nævnes Justitsministeriet og Undervisningsministeriet for så vidt angår advokater og lærere m.v.

Den kompetente myndighed foretager på grundlag af de bestemmelser, som gælder for de ordninger, der er omfattet af § 1, en vurdering af, om der kan meddeles den enkelte ansøger adgang til at udøve eller optage et lovreguleret erhverv her i landet. Behandling af ansøgningerne forudsættes at ske i samarbejde med de berørte erhvervsorganisationer, faglige udvalg o.lign. Den kompetente myndighed meddeler ansøgeren, om betingelserne er til stede for erhvervsudøvelse her i landet, eller om ansøgeren skal opfylde supplerende krav, f.eks. med hensyn til gennemførelse af prøvetid, egnethedsprøve, eller skal fremlægge yderligere dokumentation m.v.

I direktiv 89/48/EØF art. 8, stk. 2, forudsættes det, at beslutninger, truffet af den kompetente myndighed, skal kunne appelleres. Klager over de kompetente myndigheders afgørelser vil i overensstemmelse hermed blive behandlet efter de for disse myndigheder gældende regler.

Til § 4

Direktiv 89/48/EØF art. 9, stk. 2, samt direktivforslaget, som skal supplere direktivet, forudsætter, at hvert medlemsland udpeger en koordinerende myndighed, som har til opgave at drage omsorg for en ensartet gennemførelse af direktiverne på de berørte områder. Opgaverne består dels i at koordinere gennemførelsen i forhold til de respektive danske myndigheder, dels i at deltage i et koordineringsarbejde sammen med Kommissionen og de øvrige medlemslande med henblik på ensartet gennemførelse og administration af direktiverne. Ifølge art. 11 i direktiv 89/48/EØF skal der tillige til Kommissionen hvert andet år sendes en rapport om direktivets gennemførelse. Rapporten skal ud over generelle bemærkninger indeholde en statistik over de afgørelser, der er truffet, samt en beskrivelse af de vigtigste problemer, som gennemførelsen af direktivet har medført.

Den nordiske aftale, der bygger på principperne i direktiv 89/48/EØF nødvendiggør formentlig ligeledes, at der udpeges en koordinerende myndighed i de enkelte lande.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har som koordinerende myndighed deltaget i behandlingen af direktivet og direktivforslaget i EF samt i behandlingen af aftaleudkastet i Nordisk Ministerråd.

For at kunne opfylde funktionen som koordinerende myndighed vil det være nødvendigt, at de danske kompetente myndigheder meddeler Erhvervs- og Selskabsstyrelsen de fornødne oplysninger om afgørelser vedrørende ansøgninger om erhvervsudøvelse.

I stk. 2 foreslås det bl.a. af administrative foreningsstyrelsen træffer som koordinerende myndighed, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Sådanne afgørelser kan være afvisning af ansøgninger af formelle grunde, f.eks. fordi det fastsatte gebyr ikke er indbetalt, eller fordi et erhverv, hvorom ansøgning indsendes, ikke er omfattet af en af de omhandlede ordninger. Da der i forbindelse med den løbende koordination vedrørende ordningernes gennemførelse kan ske justeringer med hensyn til uddannelsesmæssige afgrænsninger o.lign., forudsættes det, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, forinden sådanne afgørelser træffes, foretager høring af de berørte myndigheder og organisationer.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bemyndiges til at fastsætte de administrative forskrifter, som er nødvendige for at gennemføre de direktiver og aftaler, som er nævnt i § 1. Med hensyn til den administrative gennemførelse henvises til de almindelige bemærkninger I, pkt. 5, og IV.

Det i stk. 2 omhandlede gebyr vedrører administrative udgifter ved behandling af ansøgninger og opkræves af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Om de særlige udgifter, der kan opstå i forbindelse med supplerende uddannelse eller aflæggelse af egnethedsprøve samt opkrævning af disse beløb, henvises til § 6 og bemærkningerne hertil.

Til § 6

§ 6 giver mulighed for, at den kompetente myndighed i særlige situationer opkræver betaling for afholdelse af supplerende uddannelser, prøver m.v.

Udgangspunktet er dog, at udenlandske ansøgere skal stilles på samme måde med hensyn til betaling for deltagelse i prøver m.v. som danske statsborgere.

Dette medfører, at udenlandske ansøgere, hvor der er hjemmel til at fastsætte betaling, må betale de omhandlede udgifter på linie med danske statsborgere.

Hvor prøver, undervisning m.v. afholdes uden betaling for danske statsborgere, gælder det samme for udenlandske ansøgere.

Hvor der ikke allerede i lovgivningen er hjemmel til at kræve betaling for afholdelse af udgifter til gennemførelse af en særlig egnethedsprøve eller særlig supplerende uddannelse, åbner § 6 således mulighed

for at kræve betaling. Fastsættelse af betalingens størrelse for individuelle prøver må ikke gøre det uoverkommeligt at deltage i sådanne prøver og skal være i overensstemmelse med de beløb, som normalt opkræves i forbindelse med gennemførelse af undervisning, eksamination m.v. Betalingens størrelse fastsættes af den pågældende kompetente myndighed, som også opkræver betalingen.

Til § 7

Direktiv 89/48/EØF forudsætter, at den kompetente myndighed selv tilvejebringer de nødvendige oplysninger om forhold vedrørende ansøgerens uddannelse og erhvervs erfaring, som kræves i den pågældendes hjemland. Såfremt oplysningerne imidlertid beror på den pågældende ansøger, åbnes der mulighed for i medfør af § 7 at gøre stillingtagen til ansøgningen afhængig af, at ansøgeren indsender de nødvendige oplysninger.

Til § 8

Direktiv 89/48/EØF skal være gennemført i medlemsstaterne senest den 4. januar 1991. På grund af folketingsvalget i december 1990 var det ikke muligt inden denne frist at færdigbehandle det tilsvarende lovforslag, som blev fremsat den 10. oktober 1990 med ikrafttræden den 1. januar 1991, jf. de almindelige bemærkninger I, afsnit 1. Loven foreslås i stedet at træde i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Til § 9

EF-direktiver omfatter ikke Færøerne og Grønland. Det foreslås imidlertid at åbne mulighed for at sætte § 1, stk. 1, i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.